

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K
Att.: Emma Sommer Degn

Mail: lovgivningogoekonomi@skm.dk
esd@skm.dk
sbh@skm.dk

Fjernvarmens Hus
Merkurvej 7
DK-6000 Kolding
Tlf. +45 7630 8000
mail@danskfjernvarme.dk
www.danskfjernvarme.dk
cvr dk 55 83 10 17

Dansk Fjernvarme og Brancheforeningen Cirkulærs høringssvar vedrørende lovforslag om delvis gen- nemførelse af grøn skattereform for industri mv. (J.nr. 2022 – 14171)

8. marts 2024
Side 1/12

Dansk Fjernvarme (DFJ) og Brancheforeningen Cirkulær (BC) takker for muligheden for at afgive høringssvar til forslag til ny emissionsafgiftslov og følgelovforslag om CO₂-afgift mv. Den grønne skattereform har til formål at gøre Danmark grønnere ved at bidrage til et bedre klima gennem højere CO₂-afgifter og dermed større incitament til at sænke udledningen af CO₂. DFJ og BC støtter grundlæggende op om, at der med aftalen om grøn skattereform nu lægges op til et nyt CO₂-afgiftssystem, som i højere grad beskatter udledning af CO₂ og dermed giver et øget incitament til at begrænse denne udledning.

Nedenfor fremgår DFJ og BC's bemærkninger til lovforslaget. Afgiftssatser benævnes 2022-prisniveau.

Der skal ikke betales afgift af CO₂ ved CCS

I affaldsenergi- og fjernvarmesektoren har vi haft en klar forventning om, at den grønne skattereform skulle bidrage til den grønne omstilling ved bl.a. at skabe et langt større økonomisk incitament til omstilling væk fra fossile brændsler – og til fangst af CO₂ i bl.a. affaldsenergisektoren. Helt i tråd hermed blev man politisk enige om en omlægning fra energiafgifter til CO₂-afgifter, dvs. en omlægning fra energiafgifter til en afgift, der er baseret på udledningen af CO₂ og som derfor ikke skal betales, når udledningen reduceres (DFJ og BC har den opfattelse, at en CO₂-afgift dermed naturligvis skal være en udledningsafgift). Derved skabes et incitament til bl.a. fangst af CO₂, hvilket aktuelt er særligt relevant for de mange danske affaldsenergianlæg, som udfører en uundgåelig miljøopgave og som derfor helt oplagt kan begrænse udledningen af CO₂ gennem etablering af fangst af CO₂.

Implementeringen er på dette punkt i strid med den politiske aftale

Hensigten med lovforslaget er, at kvoteomfattede selskaber i rumvarmesektoren ved CCS alene kan spare halvdelen af de 750 kr. pr. ton CO₂, som de samlet pålægges i ny

emissions- hhv. CO₂-afgift ifm. den grønne skattereform. Derudover lægger forslaget også op til, at de ikke-kvoteomfattede selskaber i rumvarmesektoren slet ikke får afløftet CO₂-afgiften ved CCS. Skatteministeriet har desuden overfor DFJ og BC ifm. høringen af lovforslaget skriftligt bekræftet, at *"Der er i nærværende lovforslag ikke lagt op til, at CO₂-afgiften kan afløftes ved anvendelse af CCS."* DFJ og BC mener, at dette er i strid med hensigten med den politiske aftale af 24. juni 2022 om omlægning til en CO₂-afgift.

Skatteministeriet henviser i den forbindelse til, at CO₂-afgiften rent skatteteknisk reelt er en "Energiafgift", i det omfang den er baseret på brændselsforbrug. Hvis det gør sig gældende, så er det vanskeligt at se, at der med lovforslaget til implementering af grøn skattereform for industri mv. reelt er lavet en omlægning fra energiafgift til en ny CO₂-afgift / udledningsafgift på 750 kr. pr. ton CO₂, sådan som det fremgår af den politiske aftale af 24. juni 2022: *"Aftalepartierne er enige om at indføre en CO₂-afgiftssats på 750 kr. pr. ton udledt CO₂ i 2030"*. Det bemærkes her, at det fremgår tydeligt af den politiske aftale, at den nye CO₂-afgift skal være pr. ton udledt CO₂.

Skatteministeriet oplyser desuden overfor DFJ og BC, at de *"i det videre arbejde [vil] inddrage Kommissionen for at afdække eventuelle muligheder for afgiftsløftning."* DFJ og BC er uforstående overfor, hvorfor ministeriet ikke langt tidligere har inddraget Kommissionen, hvis der var opstået EU -retslige barrierer for at afløfte den fulde afgift ved CCS. Resultatet er nu, at den foreslåede implementering og ministeriets hensigt hermed er i strid med den politiske aftale og skaber regulatorisk usikkerhed for de affaldsenergianlæg, som i flere år har planlagt investering i CCS.

Afgiftsløft (fritagelse) skal gælde både emissionsafgift og CO₂-afgift

Det nyligt udsendte lovforslag deler for de kvoteomfattede selskaber i rumvarmesektoren afgiften op i en emissionsafgift på 375 kr. pr. ton CO₂ og en CO₂-afgift på 375 kr. Det samlede niveau på 750 kr. pr. ton CO₂ (i 2022-priser) ligger på niveau med det, der fremgik af den politiske aftale – imidlertid er det helt uventet, at Skatteministeriet i høringsprocessen som nævnt har bekræftet, at de har til hensigt, at selskaber i rumvarmesektoren alene skal kunne spare emissionsafgiften (375 kr.) og *ikke* CO₂-afgiften (375 kr.), hvis de sænker udledningen ved at fange og lagre CO₂.

Udover at dette er i strid med aftalen og hele hensigten med omlægning til en CO₂-afgift – nemlig at den skal give incitament til at reducere udledningerne, herunder gennem CO₂-fangst, så er det ydermere i strid med de politiske aftaler på CCS-området, herunder den seneste *'Aftale om styrkede rammevilkår for CCS i Danmark'*, hvor det fremgår, at *"Det er ambitionen, at CCS på sigt skal udrulles på markedsmæssige vilkår, hvor øgede privatøkonomiske incitament via bl.a. afgifter og kvoter for CO₂ fra fossile kilder og evt. certifikat-salg af klimakreditter fra biogene kilder, skal blive de bærende økonomiske incitament i markedet."*

Det er helt afgørende for udbygningen af CCS i Danmark, at den grønne skattereform også på dette punkt lever op til sit formål, nemlig at skabe det incitament til CCS, som man politisk har besluttet, og som selskaberne nu siden juni 2022 har lagt til grund i deres planlægning af de store investeringer, som etableringen af CCS indebærer.

DFJ og BC har gjort Skatteministeriet opmærksom på, at CO₂-afgiftslovens nuværende bestemmelser muliggør afløft af CO₂-afgift ved CO₂-fangst på affaldsenergianlæg, da CO₂-afgiften for affaldsenergianlæg allerede i de gældende regler kan baseres på den faktiske udledning. CO₂-afgiftslovens § 5, stk. 2 (som ikke ændres med følgelovforslaget) giver kvoteomfattede affaldsenergianlæg mulighed for at opgøre afgiftsgrundlaget enten som produktet af brændselsinput og en standardemissionsfaktor eller ved faktisk måling af CO₂-udledningen i skorstenen. Baggrunden for denne særbestemmelse for affaldsenergi er, at det for affald ikke er muligt at angive en retvisende og korrekt standardemissionsfaktor.

Skatteministeriet har i dialogen med DFJ og BC i februar 2024 indikeret, at de mener at CO₂-afgiftsgrundlaget også for affald skal være baseret på brændselsinput, og ikke den udledte faktiske målte CO₂, hvilket som nævnt ovenfor betyder, at man ikke kan få fradrag for denne afgift ved CO₂-fangst. Dette vil kræve, at Skatteministeriet ændrer CO₂-afgiftsloven ift. reglerne i dag. Vi har uden held bedt om skriftligt afklaring herpå, da det er afgørende for udviklingen af CO₂-fangst, og dermed hvorledes Grøn Skattereform tilskynder til grøn omstilling. Da vi ikke har kunne få endeligt svar fra Skatteministeriet herpå baseres vores høringssvar sig således på den mundtlige tilkendegivelse, vi har fået fra ministeriet. Da den påtænkte ændring vil være meget central for affaldsenergien, skal konsekvenser af en sådan ændring belyses ordentligt, og der skal i så fald laves en høring af ændringen.

Det kunne alternativt være en mulighed at lægge hele afgiften for de kvoteomfattede selskaber på rumvarme over på emissionsafgiften, sådan at de fulde 750 kr. kan afløftes ved CCS og dermed give de rette incitamenter til CO₂-fangst. Til et sådan forslag har Skatteministeriet skriftligt svaret, at *"Der er en række forskellige begrundelser for, at vi er endt med den model, som fremgår af høringen. Det skyldes forskellige statsstøtteretlige overvejelser, herunder retningslinjerne for statsstøtte til klima, miljøbeskyttelse og energi, sammenhængen i hele omlægningen og administration ift. afgiftsopkrævning."* Skatteministeriet har desuden tilkendegivet, at der ved at lægge de fulde 750 kr. pr. ton CO₂ over i emissionsafgiften angiveligt vil opstå et for stort spænd sammenlignet med satsen på 125 kr. pr. ton CO₂ for de mineralogiske processer i den nye emissionsafgiftslov. Et sådan spænd kan ifølge Skatteministeriet betragtes som værende i strid med EU's statsstøtteretlige regler, hvor den lavere sats for de mineralogiske processer i det nævnte scenarie kan anses som ulovlig statsstøtte.

DFJ og BC anbefaler helt konkret, at Skatteministeriet ikke fjerner bestemmelserne i CO₂-afgiftslovens § 5, stk. 2 og desuden sikrer, at selskaber, som kan dokumentere fangst og

lagring af CO₂, ikke skal betale CO₂-afgift. Det kan f.eks. ske ved henvisning til bestemmelserne i CCS-direktivet.

Side 4/12

Såfremt der måtte vise sig at være EU-retslige forhold, der står i vejen for en sådan løsning, foreslår DFJ og BC som alternativ, at hele CO₂-afgiften på 750 kr. pr. ton kan lægges ind i emissionsafgiftsloven, og dermed kan afløftes fuldt. Dette er under antagelsen om, at der kan findes en juridisk løsning på problemstillingen med spændet mellem satsen for de mineralogiske processer på 125 kr./ton CO₂ og at lægge de fulde 750 kr./ton CO₂ for rumvarme over i emissionsafgiftsloven.

Afgiftsløft (fritagelse) skal gælde ens for alle selskaber

Som ventet pålægges ikke-kvotefattede selskaber en CO₂-afgift på 750 kr. Parallelt til problematikken for de kvotefattede, så lægger lovforslaget op til, at heller ikke de ikke-kvotefattede vil kunne afløfte CO₂-afgiften ved fangst og lagring. I dette tilfælde betyder det, at hvis et selskab etablerer CCS på sit anlæg, så skal selskabet fortsat betale en CO₂-afgift på 750 kr. pr. ton CO₂, selvom det ikke udleder CO₂.

Helt principielt skal reglerne naturligvis indrettes, så alle selskaber, der fanger og lagrer CO₂ stilles ens forstået på den måde, at ingen skal betale CO₂-afgift af en CO₂, der ikke udledes. DFJ skal derfor gøre opmærksom på, at de muligheder kvotefattede selskaber stilles overfor, jf. de løsningsforslag, der fremgår af ovenstående afsnit, skal overføres til de ikke-kvotefattede, således at der ikke gøres forskel på selskaberne pga. størrelse. Dette kan evt. gøres ved, at de ikke-kvotefattede affaldsenergianlæg ligeledes får mulighed for at betale CO₂-afgift på baggrund af målinger, jf. CO₂-afgiftslovens § 5, stk. 2.

Samtidig er det afgørende, at implementeringen af den grønne skattereform ikke får den virkning, at enkelte selskaber pga. reguleringen i afgiftssystemet stilles ringere i konkurrencen om CCS-puljemidler, som udbydes af Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet i de kommende år.

Negativ afgift er fortsat et vigtigt redskab

I tråd med den politiske aftale indgår der i lovforslaget ikke nogen negativ afgift ved fangst af biogen CO₂. DFJ og BC er fortsat af den opfattelse, at der optimalt set skal træffes politisk beslutning om at fastsætte en fast sats (en reel negativ afgift) pr. ton fanget CO₂, der gælder på tværs af alle biogene kilder. Denne kan over en årrække reduceres, i takt med at der skabes et transparent marked for negative emissioner eksempelvis gennem EU's kommende certifikatsystem for CO₂-optag. DFJ og BC anbefaler, at der arbejdes videre med mulighederne for at kunne indføre en sådan negativ afgift.

Den grønne skattereform skal indføres gradvist

CO₂-afgift på rumvarme

Det fremgår af lovforslaget, at den fulde afgift på 750 kr. pr. ton CO₂ indføres fuldt ud på rumvarme allerede fra 1. januar 2025 – hvorimod der på procesenergi skal ske en gradvis indfasning fra 2025-2030.

Dette mener DFJ og BC er i strid med den politiske aftale om grøn skattereform af 24. juni 2022, hvor det dels fremgår, at der skal ske en gradvis indfasning af CO₂-afgiften fra 2025-30 samt at omlægningen af energifgifter skal ske fra 2025 for både rumvarme og procesenergi. Ordlyden i aftalen herom er *"Aftalepartierne er desuden enige om, at afgiften indføres fra 2025 til 2030."* og *"Aftalepartierne er enige om, at som en del af en høj og mere ensartet CO₂-afgift omlægges de nuværende energifgifter på fossile brændsler til en samlet CO₂-afgift fra 2025. Det gælder energifgifterne på brændsler til proces i industrien (procesafgifter), energifgifterne for kollektiv og individuel varme (rumvarmeafgiften) samt benzin- og dieselafgifterne (brændstofafgifter)."*

Der er med lovforslaget tale om en meget omfattende skattereform, som rykker mange millioner på selskabernes afgiftsbetalinger. Skatteministeriet oplyser selv skriftligt herom, at der er tale om en *"grundlæggende omlægning af afgiftssystemet"*. DFJ og BC anser det af den grund for uordentligt og principielt forkert, at ministeriet – uden at have et klart grundlag for det i den politiske aftale – vælger at fremskynde indfasningen på rumvarme – alene fordi det ikke har nogen betydning for *naturgasfyrede* anlæg. Den fulde indfasning på rumvarme rammer nu også kul, olie og fossilt affald. For affaldsenergianlæggenes vedkommende afhænger det nye samlede afgiftsniveau af, hvor stor den fossile andel af affaldet er. Her har skatteministeriet lagt en fossil affaldsfraktion til grund for sine beregninger, som ikke er realistisk, og som derfor ikke giver et retvisende billede af, hvordan affaldsenergianlæggenes rammes af den grønne skattereform. Det kan således ikke lægges til grund, at afgiftsbetalingen ikke stiger for en række affaldsenergianlæg.

Selskaberne har siden første delrapport fra ekspertgruppen for grøn skattereform (februar 2022) og siden på baggrund af den politiske aftale haft en *helt berettiget forventning* om, at der på rumvarme såvel som i resten af industrien ville ske en gradvis indfasning af det nye afgiftssystem.

Eksempel på afgiftsstigninger alene pga. fuld indfasning på rumvarme

Det afhænger af brændselsmixet hos det enkelte fjernvarmeselskab, hvordan den fulde indfasning slår igennem på økonomien i det enkelte selskab i overgangsperioden 2025-2030. I de tilfælde, hvor den fulde indfasning resulterer i en meromkostning til fjernvarmeselskabet i forhold til forventet ved en gradvis indfasning, så ender denne meromkostning hos fjernvarmeforbrugerne.

Beregninger viser, at den fulde indfasning allerede i 2025 for et enkelt større fjernvarmeselskab i Danmark får den virkning at de samlede omkostninger til afgifter i perioden 2025-2029 stiger fra ca. 130 mio. kr. til samlet ca. 250 mio. kr. Altså knap en fordobling af den omkostning, der blev lagt op til i den politiske aftale om grøn skattereform af 24. juni 2022, og som var den regulatoriske ramme, som selskabet har indrettet sig efter og planlagt som brændselsomlægning efter.

For en varmeforbruger i et såkaldt standardhus (130 kvm med et varmeforbrug på 18,1 MWh) vil den fulde indfasning i 2025 – fremfor den varslede gradvise indfasning – i sig selv betyde en ekstraregning på ca. 550 kr. i 2025, hvilket er en stigning på over 3 pct. i forhold til den nuværende pris. Denne stigning kommer oveni de øvrige stigninger, som den grønne skattereform medfører ved anvendelse af fossile brændsler og indebærer en samlet stigning fra den ene dag til den anden på ca. 750 kr. for et standardhus.

Som det fremgår af boksen ovenfor, så har forslaget om en fuld indfasning meget store konsekvenser for nogle af selskaberne i rumvarmesektoren. Det afhænger af selskabernes brændsels sammensætning, hvor meget den fulde indfasning betyder.

Sektoren bakker op om den grønne skattereform og den forhøjede CO₂-afgift, og fjernvarmeselskaberne er i fuld gang med en omlægning af produktionen, som balancerer varmeforbrugernes omkostninger i omstillingsperioden. Imidlertid er det beklageligt, at beslutninger hos embedsværket, som er i strid med teksten i den politiske aftale, i sig selv indebærer så forholdsvist store ekstraregninger til danske varmeforbrugere.

Adskillige selskaber har allerede truffet beslutning om udfasning af CO₂-udledende brændsler. Selskaberne har siden den politiske aftale i 2022 planlagt efter den *gradvise indfasning i 2025-2029*, og står nu med et meget kort aftræk på kun 10 måneder til at omstille deres planer. En tidshorisont, der slet ikke er realistisk, og de kan ikke nå at ændre planer, hvorfor der ikke vil kunne opnås nogen yderligere klimaeffekt ved den "omgående indfasning". Derimod vil det nuværende forslag i nogle dele af Danmark betyde store stigninger i varmepriserne, fordi selskaber med meget kort varsel bliver pålagt ekstra afgiftsbetalinger, som de ikke har nået at kunne indrette sig efter.

Endelig kan det nævnes, at DFJ og BC i mail af 21. feb. 2024 har bedt Skatteministeriet om at præcisere hvor i den politiske aftale det fremgår, at det er den politiske hensigt at indfase de nye afgifter fuldt allerede fra 1. jan. 2025. Ministeriet har hertil svaret, at "*det indgår i beregninger af CO₂-reduktioner, provenu og belastning af erhvervslivet, som*

ligger til grund for aftalen, at omlægningen af CO₂-afgift skal ske fuldt i 2025 for rumvarme ... Det er dermed ift. CO₂-reduktioner og økonomi kun forudsat at der skal ske indfasning af CO₂-afgiften på proces". Skatteministeriet har ikke anvist noget sted i den politiske aftale, hvoraf det fremgår, at der skal ske fuld indfasning på rumvarme allerede i 2025. Det må derfor lægges til grund, at Skatteministeriet heller ikke kan læse dette ud af den politiske aftale. Dette bekræfter, at sektoren ikke har kunnet lægge andet til grund end, at der ville ske en gradvis indfasning, sådan som det fremgår af den politiske aftale.

CO₂-afgift på fossil elproduktion for ikke-kvotefattede

Jf. afsnittet lige nedenfor om afgift på fossil elproduktion, så indføres der med lovforslaget en afgift på fossil elproduktion for ikke-kvotefattede selskaber på 750 kr. (2022-priser). Denne afgift foreslås – ligesom afgiften på rumvarme – indfaset fuldt allerede pr. 1. januar 2025.

Fossil elproduktion er fritaget fra energiafgift, og der er derfor ikke tale om en omlægning fra energiafgift til CO₂-afgift. Derimod er der tale om en markant stigning i selskabernes CO₂-afgift fra 179,2 kr.pr. ton CO₂ (2022-niveau) til 750 kr., altså en stigning på 570,8 kr. pr. ton CO₂. Til sammenligning pålægger lovforslaget fossil elproduktion hos kvotefattede selskaber en stigning/ny afgift på 375 kr. pr ton CO₂.

Det vil sige, at de ikke-kvotefattede samlet set pålægges en større afgiftsstigning end de kvotefattede, men det er alene de kvotefattede, der får en gradvis indfasning af afgiften.

Skatteministeriet har skriftligt begrundet den fulde indfasning for de ikke-kvotefattede med, at "CO₂-afgiften forhøjes generelt til 750 kr./ton CO₂ fra 1. januar 2025 (2022-niveau). Indfasning af afgiften fra 2025-2030 gælder kun for procesformål, jf. følgelovforslagets afsnit 3.1.2.3. Elektricitetsfremstilling er ikke procesformål og omfattes derfor af afgift på 750 kr./ton CO₂ fra den 1. januar 2025 (2022-niveau)".

Ministeriets begrundelse efterlader det indtryk, at der med aftalen af 24. juni 2022 er besluttet, at den nye CO₂-afgift generelt indfases fuldt pr. 1. januar 2025, men at der for så vidt angår proces gøres en undtagelse herfra. Dette mener DFJ er i strid med den politiske aftale, hvor det fremgår, at der skal ske en gradvis indfasning af CO₂-afgiften fra 2025-30. Ordlyden i aftalen herom er "Aftalepartierne er desuden enige om, at afgiften indfases fra 2025 til 2030." DFJ henviser i øvrigt til sin argumentation i afsnittet om indfasning på rumvarme lige ovenfor.

Afgift på fossil elproduktion

Der indføres med lovforslaget som nævnt en ny afgift på fossil elproduktion for de kvotefattede og CO₂-afgiften på elproduktion for de ikke-kvotefattede stiger.

DFJ og BC er ikke bekendt med, at Skatteministeriet skulle have analyseret eller belyst, hvordan en ny CO₂-afgift på fossil elproduktion på lidt længere sigt kan komme til at påvirke hverken forbrugerpriserne på fjernvarme eller elforsyningssikkerheden.

Imidlertid vil afgiften i en række tilfælde få negative konsekvenser for varmekunderne. Konkurrencesituationen for den danske termiske elproduktion svækkes ved indførelse af afgiften. Det skyldes, at kraftvarmeværker og affaldsforbrændingsanlæg producerer både varme og el. Ved samproduktion af el og varme, herunder affaldsforbrænding, anvendes typisk en model, hvor varmesiden (og evt. affaldssiden) betaler for de omkostninger, der ikke dækkes af indtægter fra elsiden. En ny CO₂-afgift på fossil elproduktion vil påvirke marginalprisen for anlæggenes elproduktion og derigennem anlæggets drift og samlede økonomi. Det vil i mange tilfælde slå negativt igennem på anlæggets varmepris, og dermed gå ud over varmekunderne (og potentielt affaldstaksten).

Beregninger viser, at nogle mindre selskaber, som har en gasmotor (der jo i høj grad anvender opgraderet biogas) i sit produktionsmix, fra den ene dag til den anden kan se ind i at blive påført stigninger i varmeregningen på i omegnen af 1.000 kr. årligt alene på baggrund af indførelsen af afgiften på fossil elproduktion, såfremt de fortsat anvender gasmotoren i samme omfang som i dag. En afgiftsbetaling, som for en stor part slet ikke skulle have været pålagt, da op mod halvdelen af den anvendte gas i det danske gasnet er opgraderet og bæredygtig biogas.

DFJ opfordrer derfor til, at der foretages analyser af konsekvenserne, inden der indføres en afgift på fossil elproduktion. Såfremt ændringen gennemføres alligevel, opfordrer DFJ til, at det kombineres med afgiftsfritagelse på opgraderet biogas. Ellers vil det have negative konsekvenser for varmekundernes pris og for elforsyningssikkerheden, jf. afsnittet om opgraderet biogas nedenfor.

Den foreslåede CO₂-afgift på fossil elproduktion indebærer således også en forringelse af de danske kraftvarme- og affaldsenergianlægs konkurrenceevne, da udenlandsk elproduktion typisk er beskattet mildere. Derved kan den foreslåede CO₂-afgift på fossil elproduktion medføre lavere kapacitet af termisk elproduktion i Danmark. Produktionen vil erstattes af fossil termisk elproduktion i udlandet, typisk baseret på kul, naturgas mv. En CO₂-afgift på fossil elproduktion i Danmark risikerer derfor at medføre lækage af CO₂-udledning til udlandet.

Den fossile, termiske elproduktion som spidslast er fortsat helt afgørende for elforsyningssikkerheden i Danmark. DFJ og BC skal derfor igen gøre opmærksom på, at man med afgiften på fossil elproduktion risikerer at reducere kapacitet fra den fossile termiske elproduktion, førend der i Danmark findes alternativer.

Fritagelse af fjernvarmen fra afgifter på opgraderet biogas udestår

Det fremgår af den politiske aftale om grøn skattereform, at muligheder for afgiftsfritagelse af opgraderet biogas skal analyseres. Skatteministeriet har oplyst, at dette arbejde endnu ikke er afsluttet, hvorfor der i lovforslaget endnu ikke er taget stilling til, på hvilken måde opgraderet biogas (biometan) kan afgiftsfritages.

Dansk Fjernvarme har ad flere omgange anbefalet Skatteministeriet at anvende data vedr. andelen af opgraderet biogas i det danske forbrug af ledningsgas som grundlag for, at der ikke længere skal betales afgift af den bæredygtige biometan. Det gælder både emissions- og CO₂-afgiften på rumvarme og elproduktion samt energiafgiften på naturgas. Data er allerede tilgængeligt via statens eget selskab, Energinet.

Det fremgår af lovforslaget, at *"Omfattet af CO₂-afgift er varer, der er afgiftspligtige efter kulafgiftsloven og gasafgiftsloven, bortset fra biogas m.v. til varmfremstilling. Når sådan biogas distribueres via det kollektive gasnet, vil det dog i udgangspunktet være blandet med fossilt gas, og der betales derfor afgift af hele blandingen. Størstedelen af den ledningsførte biogas modtager imidlertid støtte i form af et produktionstillæg efter lov om gasforsyning, som overstiger afgiften."*

Der skal ikke lægges hverken CO₂-afgifter eller andre naturgas-afgifter på grøn og bæredygtig biogas. Det strider direkte imod hensigterne med en grøn skattereform og hertil kommer, at afgifterne er med til at udhule økonomien i kraftvarmeværker, som bidrager kritisk til elforsyningssikkerheden i Danmark.

De gasbaserede anlæg i fjernvarmesektoren gør en stor og helt nødvendig forskel for elforsyningssikkerheden i Danmark og bidrager samtidig gennem spidslast til at holde fjernvarmepriserne nede. Gas er et meget fleksibelt brændsel, som mange fjernvarmeselskaber har stor gavn af i deres produktionsmix. Både gaskedler og -motorer kan på en omkostningseffektiv og fleksibel måde understøtte elsystemet, når solen ikke skinner og det ikke blæser.

Alt i alt gør de gasfyrede anlæg en forskel for de danske energiforbrugere i form af både lavere varmepriser og bedre forsyningssikkerhed på både varme og el – men grundet langt færre driftstimer end tidligere er anlæggenes økonomi truet og en stor del af kapaciteten er enten allerede lukket eller risikerer at gøre det i de kommende år. Andelen af biometan i gasnettet er på cirka 40 pct. stigende til 100 pct. frem mod 2029, og det er derfor på høje tid, at der findes en løsning, således at selskaberne ikke betaler afgift for den grønne gas, de anvender.

Energiafgifter på affaldsenergi

Affaldsvarmeafgiften stiger dobbelt så meget som andre afgifter

Energiafgifterne i Danmark prisreguleres som udgangspunkt årligt på baggrund af udviklingen i nettoprisindekset i året to år forud. Det betyder f.eks., at satserne, der gælder for 2024, opgøres ved at pristalsfremskrive satserne i 2023 med årsgennemsnittet i nettoprisindekset i 2022. Denne metode gælder imidlertid ikke for affaldsvarmeafgiften, som betales af varmemeforbrugerne, jf. kulafgiftslovens § 1, stk. 2. Beregningsmetoden for affaldsvarmeafgiften betyder i praksis, at denne afgift prisreguleres med 2*udviklingen i nettoprisindekset – til forskel for fremskrivningen af andre afgifter.

I perioden 2013-2021 har udviklingen i nettoprisindekset i gennemsnit årligt været 0,8 pct., hvorfor den særlige prisreguleringsmetode for affaldsvarmeafgiften ikke har haft den store betydning. Imidlertid har der som bekendt været store prisstigninger i samfundet de seneste år, og grundet reglerne om prisregulering af afgifter, slår disse stigninger først nu igenem på afgiftssatserne. Udviklingen i nettoprisindekset var i 2022 på 7,7 pct., og i 2023 på 4 pct. Dermed oplever varmemeforbrugerne prisstigninger på den varme, der kommer fra affaldsforbrænding på 15,4 pct i 2024 og kan se frem til en yderligere stigning i 2025 på 8 pct.

DFJ har ad flere omgange gjort Skatteministeriet opmærksom på denne problemstilling, og er på den baggrund uforstående overfor, at denne klare uhensigtsmæssighed i afgiftssystemet ikke rettes op i forbindelse med det aktuelle lovforslag. Tværtimod videreføres den dobbelte fremskrivning, på trods af at netop kulafgiftslovens § 1, stk. 2 ændres ifm. lovforslaget.

Energibalancemetoden

Skatteministeriet, Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet m.fl. har i 2019-2021 samarbejdet med affaldssektoren om at fastlægge den såkaldte energibalancemetode til brug for afgiftsbelægningen på affaldsenergianlæg. Efterfølgende har Skatteministeriet foreslået at drøfte en sammenlægning af de to afgifter (tillægsafgift og affaldsvarmeafgift) til én enkelt afgift med energibalancemetoden som grundlag for den ny afgift. Dialogen og arbejdet hermed blev imidlertid sat på pause, fordi grøn skattereform skulle klarlægges først.

DFJ og BC har nu foreslået at indføre energibalancemetoden som en del af afgiftssystemet på affaldsenergianlæg – forslaget indebærer en afgiftsmodel, som skaber et mere nøjagtigt afgiftsgrundlag og de rette incitamenter til optimering. Skatteministeriet har i januar 2024 oplyst, at ministeriet fortsat er positive overfor metoden. DFJ og BC skal derfor gøre opmærksom på, at arbejdet med at få indført energibalancemetoden skal igangsættes snarest, således at der kan opnås de fordele denne metode har i forhold til at skabe de rette incitamenter til optimering til gavn for forbrugerne.

Det skal pointeres, at energibalancemetoden ikke er en stor afgiftsmæssig omlægning. Der er reelt blot tale om en mere korrekt og retvisende opgørelse af energiindholdet i affaldet, som er nødvendig for en korrekt opgørelse af afgiftsgrundlaget.

Bundpris- og justeringsmekanisme

Der er politisk aftalt en såkaldt "bundpris", som indebærer, at CO₂-afgiften for de kvoteomfattede selskaber kan justeres, såfremt kvoteprisen viser sig at udvikle sig lavere end den aktuelle fremskrivning. Bundprisen kan aktiveres ved genåbning af den politiske aftale, enten ved de allerede aftalte genåbninger i 2026 og 2028, eller i særlige tilfælde ved indkaldelse af aftaleparterne.

Ved indførelse af denne type justeringstiltag er det afgørende, at der også sikres rettidig *nedjustering* af en eventuelt forhøjet CO₂-afgift, i det tilfælde, hvor kvoteprisen efterfølgende stiger. Såfremt der gøres brug af denne "bundpris", så anbefales det, at der samtidig indføres en model med løbende opkrævning af acotobetaling af CO₂-afgiften, og at der fx ved slutningen af året sker en slutopkrævning med evt. justering i forhold til udvikling i kvoteprisen. Derigennem sikres bedre regulatorisk forudsigelighed og stabilitet.

Elpatronordningen forringes

Lovforslaget indebærer, at godtgørelsen gennem elpatronordningen forringes ganske betragteligt. For nogen selskaber medfører lovforslaget en godtgørelse, som er 50 pct. lavere end i det nuværende afgiftssystem.

Godtgørelsen i den gældende elpatronordning gives ifølge lovgivningen på *både* energiafgift og CO₂-afgift, og dette videreføres med lovforslaget – blot med ændrede satser. Det er vores klare opfattelse, at der politisk ikke er vedtaget nogen ændringer specifikt i den godtgørelsesmulighed, som elpatronordningen indebærer. Derfor er det for det første vanskeligt at forstå, hvorfor lovforslaget medfører en så markant lavere godtgørelse. Dette gør sig gældende på godtgørelsen på energiafgiften.

For det andet bemærkes, at elpatronordningens satser (niveauet af disse) for CO₂-afgift i en årrække har indebåret, at der generelt i praksis ikke kan opnås nogen godtgørelse på CO₂-afgiften i ordningen – med mindre gaskedlen har en virkningsgrad nede omkring 72 pct. En gaskedel har typisk en langt højere virkningsgrad, og vil ofte ligge over 100 pct. Ved en virkningsgrad på 72 pct. er kedlen ineffektiv og vil formentlig skulle skiftes. Satserne i den gældende lovgivning må derfor anses for fejlbehæftede for så vidt angår CO₂-afgiften. Denne fejl er videreført i lovforslaget med de nye satser, der fremgår. DFJ anbefaler at dette rettes, så ordningen fremover også i praksis har den virkning, som er myndighedernes hensigt med ordningen.

Ingen fradrag i CO₂-afgiften for de kvoteomfattede på rumvarme

Med lovforslagene lægges der op til en højere beskatning af kvoteomfattede selskaber i rumvarmesektoren sammenlignet med øvrige kvoteomfattede selskaber i industrien. Det er principielt forkert, at der ikke gøres op med den eksisterende uens beskatning på området, hvor kvoteomfattede selskaber pålægges en anden omkostning pr. ton udledt CO₂ end andre virksomheder, som har samme teknologi/brændsel.

Dansk Fjernvarme og Brancheforeningen Cirkulær har desuden i foråret 2023 sendt positionspapir af 8. februar, som der i øvrigt henvises til. Positionspapiret vedlægges som bilag.

Dansk Fjernvarme takker for muligheden for at kommentere på forslaget og står til rådighed for dialog om høringssvarets indhold.

Med venlig hilsen

Rune Moesgaard
Politisk chef
Dansk Fjernvarme
rum@danskfjernvarme.dk
Tlf: +45 24904149

Kathrine Olldag
Politisk Chef
Brancheforeningen Cirkulær
kao@cirkulaer.dk
Tlf. +45 61742030